

Glimtar från 1985

Snön vill inte komma fast vi är en bra bit in i januari. Det är viktigt det här med snö, om det skall bli någon utdelning på våra aktier däruppe på Gesundaberget. Det skulle ju kännas skönt med en 50- eller 100-lapp extra i plånboken.

Eller kanske inte! Är det ändå inte så att den största utdelningen får man genom att ta linbanan upp och titta på denna enorma landskapsbild som breder ut sig lika vackert alla årstider? Vill man ha dubbel utdelning, ja då promenerar man uppför berget. I toppstugan tar man en kopp kaffe och pustar ut efter bergsbestigningen. Det är ju tack vare våra satsade hundralappar, för mer än 25 år sedan, som vi i dag kan sitta här och njuta.

Snön kom. Den 20 januari började "eländet" och låg snällt kvar till i början av maj.

I början av mars står en skara ressigna Sollerö-bor och stampar i snön utanför Kommunhuset. Målet är Israel. Resväskor har packats i många gårdar här på ön: Glad-, Filén-, Lafvas-, Smiss-, Strand-, Bond-, Stunis-, Sörbu-, Mas-, Bus-, Salas-, Vibergs-, Norins-, Jons-, Lind-, och Prästgården. Även hos Amanda i Gesunda, Kristina i Ryssa och i bostadsområdet nedanför kyrkan.

Sammanhållningen på resan är den bästa tänkbara. Alla är glada och positiva. Vi upplever saker som vi aldrig glömmer. Alla historiska platser, alla underbara blommor, alla fåglar, alla människor, alla stilla stunder, alla uppslupna stunder. Vi delar inte bröd bara vid nattvardsbordet. Vi delar även bröd på våra turer. Det är så svårt att gå förbi

dessa vagnar med nybakat bröd som står i gathörnen. Vi äter söt, saftig grapefrukt varenda dag. När man tänker på resan så här efteråt, blir man alldeles varm inombords.

Tidigt en morgon i början av juni går vi med Bosse och tittar och lyssnar på fåglar. Gruppen av intresserade blir större för varje år. Mellan 30 och 40 olika fåglar kan vi notera. Man skriver prydliga anteckningar i sin fågelbok för att minnas. Kännetecken på kännetecken. Svarta fläckar, röda fläckar, långa fjädrar och korta fjädrar. Sävsångaren sjunger rörligt och rörsångaren sjunger sävligt. Några dagar senare står man där och gräver i trädgården och kan bara urskilja storspoven och lärkan. Ack ja! Bättre lycka nästa sommar.

Sommaren drar förbi med omväxlande sol och regn. En del lindor står oslagna. Lingon och blåbär finns i överflöd, och många passar på att plocka åt sig en extra slant.

Det myckna regnandet gör att stora områden kommer under vatten, bl a Mora, men inte Sollerön. Hur var det nu allas vår Klucker Stina svarade kommunalgubbarna i Mora? Hon var med och tog initiativet till busstrafik mellan Sollerön och Mora. Gubbarna var väl inte så lätta att komma sams med. ”Ni skall komma ihåg att Mora Strand låg under vatten, medan livet blomstrade på Sollerön”. Vi vet alla att Stina fick sin busstrafik. Har vi månne någon Klucker Stina på Sollerön i dag?

Nu har vi fått en hiss i Kommunhuset, och det är vi såå glada för. Den går både upp och ner om man trycker på rätt knapp. Nu ska vi också få bestämma hur vi vill bo på äldre dar. Vill vi bo hemma, vill vi ha tillgång till dagcentral eller bo i servicehus? Det verkar ju bra alltihop. Hoppas att någon kommer och hälsar på!

En pigg åldring är Sollerön Kyrko- och Hembygdskör, som firat 80-årsjubileum. Men kören kunde ha många, många fler medlemmar. Varför sjunger folk bara när de är på 50-årskalas? Ni alla som sjunger på kalas, kom med i kören! Vi skall få Kjell Lönnå att blekna, påstår

Anna Britta Svensson